

Sygn. akt: KIO 1539/14

WYROK
z dnia 18 sierpnia 2014 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Beata Pakulska

Katarzyna Prowadzisz

Małgorzata Rakowska

Protokolant: Natalia Dominiak

Łukasz Listkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 6 sierpnia 2014 roku i 13 sierpnia 2014 roku w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 28 lipca 2014 roku przez Odwołującego: **Pocztę Polską S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Stawki 2, 00-940 Warszawa**, w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego: **Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny w Białymstoku, ul. Legionowa 18, 15-099 Białystok**,

przy udziale:

- A. wykonawcy - **Bank Spółdzielczy w Czyżewie, ul. Szkolna 52, 18-220 Czyżew**, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego,
- B. wykonawcy - **Bank Spółdzielczy w Szczuczynie, ul. Plac Tysiąclecia 27, 19-230 Szczuczyn**, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego,
- C. wykonawcy - **Spółdzielczy Bank Rozwoju, ul. Kardynała Stefana Wyszyńskiego 3, 18-210 Szepietowo**, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego,

orzeka:

- 1. Oddala odwołanie.
- 2. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego - **Pocztę Polską S.A. z siedzibą w Warszawie**, i:
 - 2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego **kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy)**, uiszczoną przez Odwołującego - **Pocztę Polską S.A. z siedzibą w Warszawie**, tytułem wpisu od odwołania,
 - 2.2 zasądza od Odwołującego - **Poczty Polskiej S.A. z siedzibą w Warszawie** na rzecz Zamawiającego - **Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny w Białymstoku**, kwotę **816 zł 24 gr (słownie: osiemset szesnaście złotych dwadzieścia cztery grosze)**, stanowiącą koszty postępowania odwoławczego, tytułem zwrotu kosztów uczestnictwa Zamawiającego w sprawie.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. 113, poz. 759, ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Przewodniczący:

.....

.....

Uzasadnienie

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział Regionalny w Białymstoku – dalej zwana: „Zamawiającym”, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na realizację zadania: *Usługa doręczania świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników w formie gotówki bezpośrednio do rąk świadczeniobiorców pod wskazanym adresem zamieszkania*, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych [j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 907 z późn. zm.] – dalej zwanej: „ustawą P.z.p.”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 17 lipca 2014 roku pod numerem 2014/S 135-242820. W tym też dniu Zamawiający udostępnił na swojej stronie internetowej Specyfikację Istotnych Warunków Zamówienia – dalej zwaną: „SIWZ”.

W dniu 28 lipca 2014 roku Poczta Polska S.A. z siedzibą w Warszawie – dalej zwana: „Odwołującym” wniosła odwołanie wobec treści ogłoszenia o zamówieniu oraz SIWZ.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- art. 4 pkt 6 ustawy P.z.p. w zw. z art. 178, art. 15 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 3 pkt 16 i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe [Dz. U. z 2012 roku, poz. 1529] oraz w zw. z art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników [j.t. Dz.U. z 2013 roku, poz. 1403 z późn. zm.] poprzez zorganizowanie przetargu nieograniczonego w trybie ustawy P.z.p. o udzielenie zamówienia, które nie podlega przepisom ustawy P.z.p., ponieważ może zostać udzielone jedynie Poczcie Polskiej S.A., tj. zamawiającemu zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy P.z.p. na usługi, co do których wyłączne prawo świadczenia ma Poczta Polska S.A. do dnia 31 grudnia 2015 r. zgodnie z ustawą Prawo pocztowe.

W oparciu o powyższe Odwołujący wniosł o unieważnienie postępowania.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący podniósł, że przedmiotem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego przez Zamawiającego jest usługa doręczania świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników w formie gotówki bezpośrednio do rąk świadczeniobiorców pod wskazanym adresem zamieszkania. Podkreślił, że sama usługa doręczania określonej kwoty do rąk adresata pod wskazanym adresem odpowiada instytucji przekazu pocztowego zdefiniowanego w art. 3 pkt 16 ustawy Prawo pocztowe jako „*polecenie doręczenia adresatowi określonej kwoty pieniężnej przez operatora pocztowego*”.

Wskazał, że w przypadku, gdy dana usługa przewidywać będzie doręczenie określonej kwoty pod adresem wskazanym na przesyłce, wówczas dana usługa odpowiadać będzie wymogom doręczenia wskazanym w art. 37 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe i należy ją kwalifikować jako usługę przekazu pocztowego, gdyż ten sposób doręczeń przekazów pieniężnych odróżnia tę usługę od innych podobnych usług. Usługa przekazu pocztowego jako usługa pocztowa może być realizowana wyłącznie przez podmioty posiadające uprawnienie do wykonywania działalności pocztowej. Następnie Odwołujący wywodził, że do świadczenia usług przekazu pocztowego ze świadczeniami z ubezpieczeń społecznych wyłącznie uprawnionym i zobowiązanym jest operator wyznaczony, którym obecnie - do 31 grudnia 2015 roku - jest Poczta Polska S.A., co wynika z treści art. 15 ust. 1 pkt 3 oraz art. 178 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe.

W ocenie Odwołującego także redakcja art. 49 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników wskazuje na uprawnienie operatora wyznaczonego do doręczania świadczeń. Zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników KRUS ma prawo doręczać świadczenia z ubezpieczenia społecznego rolników za pośrednictwem operatora wyznaczonego lub innych osób. Odwołujący podniósł, że ww. ustawa nie zawiera definicji pojęcia „*doręczenie*”, natomiast zawiera ją ustawa Prawo pocztowe, która jednak dotyczy tylko podmiotów wykonujących działalność pocztową. Zdaniem Odwołującego doręczanie przekazów pocztowych w sposób określony w art. 37 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe stanowi wykonywanie usługi pocztowej i podlega regulacji tej ustawy. Podmiot doręczający świadczenia zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników inny niż operator wyznaczony może więc doręczać świadczenia w dowolny sposób, jeżeli zaś dokonuje doręczenia w trybie art. 37 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe to jego działalność jest wykonywaniem usługi przekazu pocztowego i podlega regulacji ustawy Prawo pocztowe w tym zakresie. W ocenie Odwołującego przepis art. 49 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników należy interpretować w ten sposób, że operator wyznaczony, jako operator pocztowy doręcza świadczenia w sposób wskazany w art. 37 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe, a więc na adres wskazany w przekazie. Natomiast „inne osoby” jak na przykład instytucje płatnicze lub bankowe mają prawo doręczać świadczenia w powszechnym rozumieniu pojęcia „*doręczenie*”,

jednocześnie wskazane „inne osoby” nie wykonując działalności pocztowej, nie mają prawa dokonywać doręczeń w sposób szczególnie przewidziany jedynie dla doręczeń przesyłek i przekazów pocztowych, a mianowicie w sposób wskazany w art. 37 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe. W ocenie Odwołującego zamiarem ustawodawcy było odmienne uregulowanie sytuacji operatora wyznaczonego oraz „innych osób” wskazanych w przepisie art. 49 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, w innym przypadku zapis dotyczący operatora wyznaczonego pozbawiony byłby sensu. Zdaniem Odwołującego, doręczanie określonych kwot w trybie art. 37 ust. 1 ustawy Prawo Pocztowe, czyli pod wskazanym adresem, jest wykonywaniem usługi przekazu pocztowego, a zatem stanowi działalność pocztową, oraz, że jest to działalność regulowana, wymagająca wpisu do rejestru operatorów pocztowych.

Odwołujący ponadto wskazał, że z art. 6 pkt 7 lit. g ustawy o usługach płatniczych wynika, że instytucja przekazu pieniężnego nie znajduje zastosowania, jeśli transfer środków pieniężnych następuje na podstawie dokumentu w postaci papierowej i posiada cechy przekazu pocztowego w rozumieniu aktów Światowego Związku Pocztowego. Odwołujący stwierdził, że banki i podmioty świadczące usługi płatnicze mają prawo doręczać powierzone im świadczenia za pomocą dostępnych im środków i instytucji prawnych, ale nie mogą wykonywać działalności polegającej na doręczaniu przekazów pocztowych. Nie jest możliwe doręczanie określonych kwot pieniężnych przez banki lub podmioty świadczące usługi płatnicze pod adres wskazany na podstawie umowy przekazu pieniężnego. Przedmiotem bowiem takiego świadczenia jest usługa przekazu pocztowego dekodowana z norm art. 3 ust. 16 oraz art. 37 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe. Odwołujący wywodził, że instytucja przekazu pieniężnego nie może być uznawana za tożsamą z instytucją przekazu pocztowego, gdyż w takiej sytuacji konieczne byłoby przyjęcie, że ustawodawca błędnie nadał dwie różne nazwy tej samej instytucji. W jego ocenie należy rozróżnić te dwie instytucje, a różnica wynika ze sposobu doręczania świadczeń, który został szczegółowo uregulowany jedynie w stosunku do przekazu pocztowego w art. 37 Prawo pocztowe, podczas gdy ustawa o usługach płatniczych nie zawiera takiej szczegółowej regulacji, dotyczącej udostępniania kwoty przekazu pieniężnego przez podmiot świadczący usługi płatnicze.

Następnie, Odwołujący wskazał, że jest następcą prawnym przedsiębiorstwa użyteczności publicznej utworzonego w celu świadczenia usług pocztowych oraz ma status zamawiającego, na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy P.z.p. Zgodnie z art. 178 ustawy Prawo pocztowe do dnia 31 grudnia 2015 roku pełni obowiązki operatora wyznaczonego. Z art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo pocztowe wynika, że operator wyznaczony jest wyłącznie uprawniony i zobowiązany do świadczenia usługi przekazu pocztowego ze świadczeniami z ubezpieczeń społecznych. Według Odwołującego przedmiotem przetargu ze względu na określony przez

zamawiającego sposób doręczania świadczenia jest właśnie świadczenie usługi przekazu pocztowego.

Odwołujący podniósł, że skoro przedmiotem przetargu jest zamówienie na świadczenie usług, do świadczenia których wyłącznie uprawnionym jest Poczta Polska S.A. zgodnie z ustawą Prawo pocztowe, mająca jednocześnie status zamawiającego zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy P.z.p., to zgodnie z art. 4 pkt 6 ustawy P.z.p. zamówienie będące przedmiotem przetargu w ogóle nie podlega ustawie P.z.p. i nie jest możliwe zawarcie umowy o udzielenie zamówienia publicznego na realizację tego zamówienia. Dlatego też jego zdaniem zarzut naruszenia art. 4 pkt 6 ustawy P.z.p. jest zasadny.

Reasumując Odwołujący wskazał, że opis przedmiotu zamówienia w sposób jednoznaczny wskazuje, iż przedmiotem zamówienia jest usługa doręczania świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników w formie gotówki bezpośrednio do rąk świadczeniobiorców pod wskazanym adresem zamieszkania. Zgodnie zaś z przedstawioną przez Odwołującego wykładnią art. 49 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w zw. z art. 37 ust. 1 oraz art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo pocztowe, jedynie operator wyznaczony jest uprawniony do świadczenia wskazanej usługi.

W dniu 31 lipca 2014 roku wykonawcy – Spółdzielczy Bank Rozwoju z siedzibą w Szepietowie oraz Bank Spółdzielczy w Czyżewie zgłosili przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego.

W dniu 1 sierpnia 2014 roku wykonawca – Bank Spółdzielczy w Szczuczynie zgłosił przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego.

Izba ustaliła, że ww. zgłoszenia przystąpienia do postępowania odwoławczego były wniesione prawidłowo, a tym samym zgłaszający przystąpienie zostali dopuszczeni do udziału w postępowaniu odwoławczym.

Ponadto, w dniu 4 sierpnia 2014 roku wykonawcy – Bank Spółdzielczy w Kolnie, Bank Spółdzielczy w Jedwabnem, Hexa Bank Spółdzielczy z siedzibą w Piątnicy Poduchownej, Bank Spółdzielczy w Ciechanowcu, Bank Spółdzielczy w Szumowie oraz w dniu 6 sierpnia 2014 roku wykonawca – Bank Spółdzielczy w Zambrowie zgłosili przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego.

Izba stwierdziła, że wniesione w dniu 4 i 6 sierpnia 2014 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej zgłoszenia przystąpienia do postępowania odwoławczego przez ww. wykonawców zostały wniesione z uchybieniem ustawowego 3-dniowego terminu do jego wniesienia, co skutkowało niedopuszczeniem do udziału w postępowaniu odwoławczym ww. zgłaszających przystąpienie.

W toku posiedzenia w dniu 6 sierpnia 2014 roku Zamawiający złożył pisemną odpowiedź na odwołanie wnosząc o odrzucenie odwołania albo o oddalenie odwołania w całości.

W dniu 13 sierpnia 2014 roku przed wznowieniem rozprawy Odwołujący złożył pisemną replikę na odpowiedź Zamawiającego na odwołanie, w której zawarł dodatkową argumentację na poparcie zarzutów podniesionych w odwołaniu.

W dniu 13 sierpnia 2014 roku na rozprawie Zamawiający złożył pismo procesowe, uzupełniające odpowiedź Zamawiającego na odwołanie.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba ustaliła, że Odwołującemu przysługiwało prawo do wniesienia odwołania, ponieważ wypełniona została materialnoprawna przesłanka interesu w uzyskaniu zamówienia, określona w art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych [j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 907 z późn. zm.] – dalej zwanej: „ustawą P.z.p.”, kwalifikowana możliwością poniesienia przez niego szkody.

Izba nie stwierdziła podstaw do odrzucenia odwołania w oparciu o przepis art. 189 ust. 2 ustawy P.z.p.

Izba dopuściła i przeprowadziła dowody z dokumentów znajdujących się w dokumentacji przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, a złożonej Izbie przez Zamawiającego w kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem, tj. z: protokołu postępowania, ogłoszenia o zamówieniu, Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia - dalej: „SIWZ” oraz z dokumentów złożonych przez strony.

Nadto, Izba rozważyła stanowiska stron postępowania przedstawione w pismach, tj. w pismach Zamawiającego złożonych na posiedzeniu w dniu 6 sierpnia 2014 roku oraz na rozprawie w dniu 13 sierpnia 2014 roku oraz w piśmie Odwołującego z dnia 13 sierpnia 2014 roku, a także ustnie do protokołu rozprawy.

Rozpatrując odwołanie w granicach podnoszonych zarzutów podtrzymanych na rozprawie – stosownie do art. 192 ust. 7 ustawy P.z.p. - Izba ustaliła, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie istotą sporu jest kwestia interpretacji postanowień SIWZ w zakresie określenia przedmiotu zamówienia. W ocenie Odwołującego interpretacja postanowień SIWZ prowadzi do wniosku, że Zamawiający opisując przedmiot zamówienia w istocie opisał przekaz pocztowy, obejmujący doręczanie świadczeń z ubezpieczeń

społecznych rolników. Natomiast Zamawiający stał na stanowisku, że nie zawęził przedmiotu zamówienia do usługi przekazu pocztowego, lecz chciał realizować doręczanie świadczeń zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników [j.t. Dz. U. z 2013 r., poz.1403 ze zm.] – dalej zwanej: „u.s.r.”:

W części III Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia – dalej zwanej: „SIWZ”, zatytułowanej *Szczegółowy opis zamówienia* Zamawiający wskazał, że:

„1. Przedmiotem zamówienia jest usługa doręczania świadczeń emerytalno-rentowych w terminach płatności na terenie województwa podlaskiego oraz jednorazowe doręczanie świadczeń poza terminami płatności na terenie województwa podlaskiego w formie gotówki bezpośrednio do rąk świadczeniobiorców pod wskazanym adresem zamieszkania, zgodnie z indywidualnymi przekazami wypłat. Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia zawiera wzór umowy (załącznik nr 3 do SIWZ).”.

Zgodnie z art. 49 ust. 1 u.s.r. „wypłata świadczenia z ubezpieczenia następuje przez doręczenie uprawnionemu należnej kwoty za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529) lub innej osoby. Za zgodą uprawnionego Kasa może stosować inne formy wypłaty.”.

Z powołanego przepisu art. 49 ust. 1 u.s.r. wynika, że obowiązkiem Zamawiającego jest doręczenie uprawnionemu należnej kwoty za pośrednictwem operatora wyznaczonego lub innej osoby, natomiast za zgodą uprawnionego Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego może stosować inne formy wypłaty.

Z kolei pojęcie przekazu pocztowego zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 16 ustawy z dnia 23 listopada 2012 roku Prawo pocztowe [Dz. U. z 2012 r., poz. 1529, ze zm.] – dalej zwanej: „Prawo Pocztove”, zgodnie z którym przekaz pocztowy oznacza polecenie doręczenia adresatowi określonej kwoty pieniężnej przez operatora pocztowego.

Izba wskazuje, że Zamawiający opisując przedmiot zamówienia nie posługiwał się pojęciem „*przekaz pocztowy*”, lecz posłużył się pojęciem: „*indywidualne przekazy wypłat*”.

Ponadto opis przedmiotu zamówienia określony jako: *usługa doręczania świadczeń emerytalno-rentowych w terminach płatności na terenie województwa podlaskiego oraz jednorazowe doręczanie świadczeń poza terminami płatności na terenie województwa podlaskiego w formie gotówki bezpośrednio do rąk świadczeniobiorców pod wskazanym adresem zamieszkania, zgodnie z indywidualnymi przekazami wypłat*, nie wskazuje, że usługa ta miałaby być wykonywana wyłącznie przez operatora pocztowego.

Także podane przez Zamawiającego w treści SIWZ kody CPV Wspólnego Słownika Zamówień:

- 66.00.00.00-0 – usługi finansowe i ubezpieczeniowe;
- 64.11.00.00-0 – usługi pocztowe,

wskazują na to, że Zamawiający dopuszczał zarówno możliwość zamówienia usług pocztowych, jak i finansowych oraz ubezpieczeniowych do realizacji wypłat świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników.

Odwołujący powoływał się na brzmienie art. 37 ust. 1 Prawa Poczтового, stanowiącego, iż przesyłkę pocztową lub kwotę pieniężną określoną w przekazie pocztowym doręcza się adresatowi pod adresem wskazanym na przesyłce, przekazie lub w umowie o świadczenie usługi pocztowej, wskazując, iż przepis ten określa specyficzny sposób doręczania przesyłek i przekazów pocztowych, tj. pod wskazany adres. W ocenie Odwołującego sposób doręczania przesyłek czy przekazów pieniężnych pod wskazany adres jest wyłącznie właściwy tylko dla przekazów pocztowych. Inne przekazy, w tym przekazy pieniężne, realizowane przez inne podmioty zdaniem Odwołującego nie mogą być świadczone w ten sposób. Odwołujący podnosił, że skoro przedmiotem zamówienia jest usługa doręczania świadczeń emerytalno-rentowych bezpośrednio do rąk świadczeniobiorców pod wskazanym adresem zamieszkania, to wyłącznie właściwym do realizacji tych usług jest podmiot posiadający uprawnienie do wykonywania działalności pocztowej, z uwagi na to, że w ocenie Odwołującego przedmiotem zamówienia jest przekaz pocztowy, a, że przekazy pieniężne mają obejmować doręczanie świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych to w świetle przepisu art. 15 ust. 1 pkt 3 Prawa Poczтового wyłącznie uprawnionym do realizacji tych usług jest operator wyznaczony, którym do dnia 31 grudnia 2015 roku jest Poczta Polska S.A.

W ocenie Izby sposób interpretacji przepisów, w tym w szczególności przepisów art. 3 pkt. 16 w zw. z art. 37 ust. 1, art. 15 ust. 1 pkt 3 i ust. 2, art. 178 ust. 1 Prawa Poczтового, z których Odwołujący wywodzi, że tylko on jest uprawniony do realizacji przedmiotu zamówienia w ramach postępowania prowadzonego przez Zamawiającego, z uwagi na to, że tym przedmiotem zamówienia jest przekaz pocztowy, nie zasługuje na uwzględnienie. Przepisy te odnoszą się wyłącznie do realizacji przekazów pocztowych. Zdaniem Izby, twierdzenie, iż w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego, przedmiotem zamówienia jest przekaz pocztowy jest nieuprawnione. Definicję legalną przekazu pocztowego zawiera art. 3 pkt 16 Prawa Poczтового, i jak zostało już wskazane powyżej, przepis ten stanowi, że przekaz pocztowy oznacza polecenie doręczenia adresatowi określonej kwoty pieniężnej przez operatora pocztowego. Należy zauważyć, że w samej definicji legalnej przekazu pocztowego, nie zostało zawarte sformułowanie, że oznacza on

doręczenie określonej kwoty pieniężnej na „*wskazany adres*”. Choćby już z tego względu należałoby przyjąć, że nie jest to istotą przekazu pocztowego. Definicja ta wskazuje raczej na to, że istotne jest to, że operatorowi pocztowemu poleca się doręczenie konkretnemu adresatowi określonej kwoty pieniężnej. Natomiast w jaki sposób ma to uczynić operator pocztowy określa brzmienie art. 37 Prawa Pocztowego. Zamawiający opisując przedmiot zamówienia jako przekaz pocztowy musiałby posłużyć się tą definicją.

W świetle przepisu art. 49 ust. 1 u.s.r. nie tylko Poczta Polska S.A. jest uprawniona do doręczania uprawnionym należnych im kwot z ubezpieczenia społecznego rolników. Ponadto, w u.s.r. nie wskazano, że świadczenia mają być doręczane w miejscu zamieszkania, a sposób doręczania wynika tylko i wyłącznie z przepisu art. 49 tej ustawy.

Należy wskazać, że sam Odwołujący przyznał, iż w art. 49 ust. 1 u.s.r. ustawodawca nie posłużył się pojęciem przekazu pocztowego (pisemna replika na odpowiedź Zamawiającego na odwołanie z dnia 13 sierpnia 2014 roku). Swoje twierdzenia Odwołujący wywodził jedynie z własnej interpretacji przepisów Prawa Pocztowego oraz SIWZ, która w ocenie Izby była w istocie nadinterpretacją, mającą na celu uzyskanie korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia.

Także dotychczasowa praktyka Zamawiającego potwierdza możliwość doręczania świadczeń przez inne podmioty pod wskazanym adresem osób uprawnionych. Zamawiający w toku rozprawy oświadczył bowiem, iż na chwilę obecną ma zawarte umowy na realizację usług wypłaty świadczeń do rąk świadczeniobiorców w formie gotówki w ich miejscu zamieszkania nie tylko z Poczta Polska S.A., ale także z bankami spółdzielczymi, co oznacza, że także inne podmioty niż Poczta Polska S.A. mogą doręczać przekazy pieniężne obejmujące świadczenia z ubezpieczeń społecznych rolników w ich miejscu zamieszkania, w terminach wymaganych przez Zamawiającego. Na potwierdzenie tej okoliczności Zamawiający złożył stosowny wykaz umów obowiązujących w okresie 1 stycznia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku.

Odwołujący ponadto wskazywał w toku rozprawy, że w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 roku o usługach płatniczych [Dz. U. z 2011 r. Nr 199, poz. 1175, ze zm.] został wskazany konkretny termin realizacji świadczeń - 2 dni. Natomiast Zamawiający we wzorze umowy określił te terminy datami dziennymi przypadającymi na określone dni miesiąca. Według Odwołującego, wynika z tego, że podmioty działające na podstawie ustawy o usługach płatniczych nie mogą realizować zamówienia w sposób określony przez Zamawiającego.

Odnosząc się do powyższej kwestii Izba wskazuje, że przedmiotem odwołania nie był zarzut nieprawidłowego określenia przez Zamawiającego terminów realizacji doręczania świadczeń, który został określony w § 2 ust. 1 wzoru umowy. Fakt, że ta usługa realizowana przez inny podmiot niż Poczta Polska byłaby realizowana niezgodnie z innymi przepisami nie stanowił przedmiotu odwołania. W konsekwencji nie może być przedmiotem rozpoznania prawidłowość określenia przez Zamawiającego terminów realizacji doręczania świadczeń, w tym w kontekście osób uprawnionych do ubiegania się o udzielenie zamówienia.

O kosztach orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, a także stosownie do postanowień zawartych w § 1 ust. 1 pkt 2, § 3 pkt 1 lit. a, § 3 pkt 2 oraz § 5 ust. 3 pkt 1 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzaju kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Izba zasądziła na rzecz Zamawiającego kwotę 816 zł 24 gr (słownie: osiemset szesnaście złotych dwadzieścia cztery grosze), stanowiącą uzasadnione koszty uczestnictwa Zamawiającego w postępowaniu odwoławczym, na podstawie zestawienia kosztów postępowania odwoławczego w sprawie KIO 1539/14 po stronie Zamawiającego z dnia 13 sierpnia 2014 roku.

Na ww. kwotę składają się:

- kwota 735,50 zł – stanowiącą koszty związane z dojazdem na rozprawę w dniach 8 i 13 sierpnia 2014 roku, na podstawie Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 roku w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy [Dz. U. z 2002 r., Nr 27, poz. 271, ze zm.],
- kwota 46,74 zł – tytułem zwrotu kosztów poniesionych za usługi notarialne w ramach postępowania odwoławczego na podstawie przedłożonej faktury VAT nr 168/2014 z dnia 5 sierpnia 2014 r.,
- kwota 34 zł – tytułem zwrotu opłaty skarbowej uiszczonej od udzielonego pełnomocnictwa w sprawie.

Mając powyższe na uwadze Izba orzekła jak w sentencji.

Przewodniczący:

.....

.....